

Budem pri ňom v súžení (sv. Bernard)

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 13 Máj 2010 11:58

„Budem pri ňom v súžení,“ hovorí Boh – a ja by som mal zatiaľ hľadať niečo iné ako súženie? „Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti,“ a nielen to, ale aj „v Pánu Bohu svoju nádej mať“, lebo „ho zachránim i oslávim“, hovorí.

Emanuel - „Boh s nami“, zostúpil, aby bol blízko pri tých, čo majú srdce skrúsené, aby bol s nami v našom súžení. Ale príde deň, keď „budeme v oblakoch uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak budeme navždy s Pánom“, pravda, ak sa budeme dovedy usilovať mať pri sebe za sprievodcu na ceste toho, ktorý nám dá vlasť, ba ten, ktorý bude vlasťou, má teraz byť cestou.

Pane, je pre mňa lepšie byť v súžení, ak si ty so mnou, ako bez teba kraľovať, bez teba hodovať, bez teba požívať slávu. Pane, je pre mňa lepšie objímať čoraz viac teba v súžení, mať ťa pri sebe v rozpálenej peci, ako byť bez teba hoci aj v nebi. „Ved' kohože mám na nebi? A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší. Zlato sa skúša v peci a spravodliví ľudia v skúške súženia.“ Tam, tam si s nimi, Pane. Tam si uprostred tých, čo sú zhromaždení v tvojom mene, ako si bol kedysi s troma mládencami.

Prečo sa chvejeme, prečo váhame, prečo utekáme od tejto rozpálenej pece? Oheň besnie, ale Pán je s nami v súžení. „Ak je Boh s nami, kto je proti nám?“ A naozaj – ak sa on niekoho ujme, kto mu ho vytrhne z ruky? Ved' kto môže z jeho ruky vytrhnúť? A konečne – ak on oslávi, kto iný urobí neslávnym? Ved' ak on oslávi, kto môže ponížiť?

Budem pri ňom v súžení (sv. Bernard)

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 13 Máj 2010 11:58

„Obdarím ho dlhým životom.“ Akoby chcel jasnejšie povedať: Viem, po čom túži, viem, po čom žízni, viem, čo mu chutí. Nechutí mu zlato či striebro ani rozkoš ani zvedavosť ani nejaká svetská hodnosť. Všetko pokladá za stratu, všetkým pohŕda a považuje za odpadky. Úplne sa zriekol seba samého a nestrpí, aby ho zamestnávalo niečo, o čom vie, že ho to nemôže naplniť. Vie dobre, na čí obraz je stvorený, akej veľkosti je schopný, a neznesie, aby rástol v niečom nepatrnom a v tom najväčšom aby sa zmenšoval.

A tak „obdarím ho dlhým životom“, lebo jeho môže osviežiť iba pravé svetlo, a iné ako to večné ho nemôže naplniť. Lebo tento dlhý život nepozná koniec, tento jas nepozná západ a toto nasýtenie nepozná presýtenosť.

Z Rečí svätého opáta Bernarda
(Sermo 17 in psalmum Qui habitat, 4, 6; Opera omnia 4, 489-491)